

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΜΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2012

ΕΤΟΣ 5ον ΤΕΥΧΟΣ 206

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Δευτέρα 4 Ιουνίου 7-10 π.μ. Όρθρος και πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Του Αγίου Πνεύματος.
2. Δευτέρα 11 Ιουνίου 7 μ.μ. Ιερό Ευχέλαιο μετά ομιλίας.
3. Πέμπτη 14 Ιουνίου Ιερό προσκύνημα σε μοναστήρια της Ι.Μ. Καρυστίας.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ-ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ-ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη Εκπαιδευτικού- θεολόγου

«Ευλογητός ει Χριστέ ο Θεός ημών, ο πανσόφους τους αλιείς αναδείξας, καταπέμψας αυτοίς το Πνεύμα το Άγιον, και δι' αυτών την οικουμένην σαηνεύσας, φιλόανθρωπε ,δόξα σοι». (Απολυτίκιο Πεντηκοστής)

Σαράντα ημέρες μετά το Πάσχα η Εκκλησία μας γιορτάζει την Ανάληψη του Κυρίου στους ουραμούς. Με την Ανάληψη επισφραγίζεται το λυτρωτικό έργο του Χριστού και κλείνει ο κύκλος της επίγειας δράσης Του.

Δέκα μέρες αργότερα, οι γιορτές της Πεντηκοστής και του Αγίου Πνεύματος μας εισάγουν σε ένα γεγονός, που αποτελεί το θεμέλιο της ζωής της Εκκλησίας. Με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος πραγματοποιήθηκε η υπόσχεση που έδωσε ο Χριστός στους αποστόλους κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου, λέγοντάς τους: **«Εάν τι αιτήσητε εν τω ονόματί μου, εγώ ποιήσω. Εάν αγαπάτε με, τας εντολάς τας εμάς τηρήσατε, και εγώ ερωτήσω τον πατέρα και άλλον παράκλητον δώσει υμίν, ίνα μεν μεθ' υμών εις τον αιώνα, το Πνεύμα της**

αληθείας, ό ο κόσμος ου δύναται λαβείν, ότι ου θεωρεί αυτό ουδέ γινώσκει αυτό, υμείς δε γινώσκετε αυτό, ότι παρ' υμίν μένει και εν υμίν έσται. Ουκ αφήσω υμάς ορφανούς, έρχομαι προς υμάς... Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον ό πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί του, εκείνος υμάς διδάξει πάντα και υπομνήσει υμάς ά είπον υμίν».(Ιωάν.14,15-18,26).

Και σε απλή μετάφραση: «Κι εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα να σας δώσει άλλον Παράκλητο, το Πνεύμα της αληθείας, ώστε να είναι για πάντα μαζί σας. Το Πνεύμα αυτό δεν μπορεί να το δεχτεί ο κόσμος, γιατί ούτε το διακρίνει ούτε το γνωρίζει. Εσείς το γνωρίζετε, γιατί μένει κοντά σας και θα υπάρχει μέσα σας. Δε σας αφήσω μόνους και ορφανούς, θα ξανάρθω κοντά σας... Αλλά το Πνεύμα το Άγιο, ο Παράκλητος, που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου, Εκείνος θα σας διδάξει τα πάντα και θα φέρει στη μνήμη σας όσα σας έχω πει εγώ».

Κατά την Πεντηκοστή, επανέρχεται ο Χριστός, μετά την Ανάληψή Του, «εν Αγίο Πνεύματι», για να ζει μέσα στους πιστούς Του «**Πάτερ, ούς δέδωκάς μοι, θέλω ίνα όπου ειμί εγώ κα' κείνοι ώσι μετ' εμού, ίνα θεωρώσι την δόξαν την εμήν ήν δέδωκάς μοι, ότι ηγάπησάς με προ καταβολής κόσμου**».(Ιωάν.17,24). Το άγιο Πνεύμα θα είναι ο νέος Παράκλητος, που θα παραμείνει στην Εκκλησία και θα την εμπνέει με τη Χάρη Του.

Την Πεντηκοστή, λοιπόν, σύμφωνα με τις πράξεις των αποστόλων (2,2-4): **«και εν τω συμπληρούσθαι την ημέραν της Πεντηκοστής ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν επί το αυτό. Και εγένετο άφνω εκ του ουρανού ήχος, ώσπερ φερομένης πνοής βιαίας, και επλήρωσεν όλον τον οίκον ού ήσαν καθήμενοι. Και ώφθησαν αυτοίς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ωσει πυρός, εκάθισέ τε εφ' ένα έκαστον αυτών. Και επλήσθησαν Πνεύματος Αγίου, και ήρξαντο λαλείν ετέραις γλώσσαις καθώς το Πνεύμα edίδου αυτοίς αποφθέγγεσθαι».**

Ο Θεός διεμέρισε τα έθνη και τις γλώσσες, αλλά τελικά δια του Αγίου Πνεύματος και δια της διανομής της κοινής γλώσσας του πυρός οι άνθρωποι απέκτησαν ενότητα μεταξύ τους.

Με το δώρο, λοιπόν, του Παρακλήτου την ημέρα της Πεντηκοστής τρία πράγματα εντυπωσιάζουν τον καθένα μας:

A) Ο Παράκλητος είναι δώρο του Θεού σε όλους τους ανθρώπους: **«Και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου».** Το δώρο αυτό δεν απονέμεται μόνο στους επισκόπους και τον κλήρο, αλλά σε κάθε βαπτισμένο. Όλοι μας είμαστε πνευματοφόροι.

B) Είναι ένα δώρο ενότητας **«ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν επί το αυτό».** Το Άγιο Πνεύμα κάνει τους πολλούς να είναι ένα σώμα εν Χριστώ. Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος την Πεντηκοστή αντιστρέφει το αποτέλεσμα του πύργου της Βαβέλ (Γέν.11,7).

Γ) Επίσης το δώρο του Πνεύματος είναι ακόμη ένα δώρο διαφοροποίησης, γιατί οι γλώσσες της φωτιάς **«διαμερίζονται» ή «χωρίζονται»(Πραξ.2,3)** και κατανέμονται άμεσα στον καθένα.

Είναι φυσικό, επομένως, η μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής να φέρνει στη σκέψη όλων μας το τρίτο Πρόσωπο της Τριαδικής Θεότητας, το Πνεύμα το Άγιο,

τον Παράκλητο. Η κάθοδός Του στον κόσμο την ευλογημένη εκείνη ημέρα της Πεντηκοστής, στο Υπερώο της Ιερουσαλήμ, όπου είχαν συγκεντρωθεί οι απόστολοι, οι άλλοι μαθητές, οι γυναίκες που υπηρέτησαν τον Κύριο και ανάμεσά τους η Υπεραγία Θεοτόκος, όλοι τους περί τα 120 πρόσωπα, που την παρακολούθησαν είναι η αρχική «κοινωνία των πιστών» η **ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**.

Για τον πολύ κόσμο όμως και για πολλούς πιστούς ο Κύριος και Θεός μας Άγιο Πνεύμα είναι ο μεγάλος άγνωστος και η κατανόησή Του είναι πολύ δύσκολη. Στη σύγχυση αυτή γύρω από τον Παράκλητο συντελεί και η εικονογραφία της Αγίας Τριάδας, παπικής κυρίως έμπνευσης, που παριστάνει το Άγιο Πνεύμα με πτηνόμορφη παράσταση! Για μας τους ορθοδόξους η γνήσια απεικόνιση της Αγίας Τριάδας είναι η παράσταση των τριών αγγελικών μορφών της φιλοξενίας του Αβραάμ.

Το Άγιο Πνεύμα δεν είναι κάποια απρόσωπη δύναμη του Θεού, αλλά είναι το τρίτο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, Θεός αληθινός που μετέχει ισότητα της θείας Ουσίας με τον Πατέρα και τον Υιό. Σύμφωνα με τη βιβλική διδασκαλία, η οποία κατανοήθηκε ορθά μόνο μέσα στην Εκκλησία, **το προσωπικό υποστατικό ιδίωμα του Κυρίου Παρακλήτου, που Τον καθιστά μοναδικό, είναι η αΐδια εκπόρευσή Του από τον Πατέρα.**

Όλοι γνωρίζουμε για την αιρετική προσθήκη της παπικής εκκλησίας της και εκ του Υιού εκπόρευσής Του (Filioque). Η προσθήκη αυτή αποτελεί βλασφημία και σοβαρή εκτροπή από τη διδασκαλία της αρχέγονης Εκκλησίας, γιατί ανατρέπει τη χριστιανική πίστη περί υποστατικών ιδιωμάτων των προσώπων της Αγίας Τριάδας. Με αυτόν τον τρόπο το Filioque (και εκ του Υιού) καταργεί τη μοναρχία της Θεότητας και δημιουργεί δύο αρχές στην Αγία Τριάδα. Συγχέει το προσωπικό υποστατικό ιδίωμα του Πατρός, περί εκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος με αυτό του Υιού και έτσι υποβιβάζει τη θέση του Αγίου Πνεύματος, ως προς την ισότιμη ύπαρξή Του στη Θεότητα, σαν δήθεν πρόσωπο που υπηρετεί τη θέληση του Πατρός και του Υιού!

Το τριαδικό δόγμα της Εκκλησίας μας είναι βέβαια μυστήριο μυστηρίων. Ο Θεός είναι μια ουσία, αλλά τρία θεία Πρόσωπα. Τα τρία Πρόσωπα είναι μεταξύ τους «ομοούσια», έχουν από κοινού (ομού) τη μία θεία Ουσία. Είναι ίσα, ομότιμα και ισότιμα. Κάθε θείο Πρόσωπο είναι ολόκληρος και τέλειος Θεός. Ο Υιός «γεννάται» αιώνια από τον Πατέρα. Το Άγιο Πνεύμα «εκπορεύεται» από τον Πατέρα. Ο Πατέρας είναι η αιώνια πηγή των δύο άλλων Προσώπων. Να γιατί είναι μυστήριο μεγάλο η Αγία Τριάδα και προσεγγίζεται μόνο στη θέωση βιωματικά.

Η Εκκλησία μας είναι το σώμα του Χριστού και Αυτός η κεφαλή του σώματος. (Εφεσ.5,23). Το Άγιο Πνεύμα είναι η ψυχή του εκκλησιαστικού αυτού σώματος, όπως συμβαίνει στο φυσικό ανθρώπινο σώμα η ψυχή ζωοποιεί αυτό, έτσι και η παρουσία του Κυρίου Παρακλήτου ζωοποιεί την Εκκλησία. Αυτό

απλά σημαίνει ότι οι πιστοί, που είναι τα μέλη του σώματος της Εκκλησίας, ζούμε μέσα στην Εκκλησία χάρις στο «**ενοικούν**» σε Αυτή Πνεύμα του Θεού. Μέσα σε αυτή υπάρχουμε, τρεφόμαστε πνευματικά, αγιαζόμαστε, σωζόμαστε και θεωνόμαστε: **«Καθάπερ γαρ το σώμα έν εστί και μέλη έχει πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός,πολλά όντα, έν εστί σώμα, ούτω και ο Χριστός».**(Α΄ Κοριν.12,12) και **«η δε ελπίς ου καταισχύνη, ότι η αγάπη του Θεού εκκέχυται εν ταις καρδίαις ημών δια Πνεύματος Αγίου του δοθέντος ημίν»**(Ρωμ.5,5) διακηρύττει ο Απόστολος Παύλος.

Η παρουσία, λοιπόν, του Κυρίου μας Παρακλήτου στην Εκκλησία είναι πάρα πολύ σημαντική. Το Άγιο Πνεύμα συνεχίζει το απολυτρωτικό έργο του Χριστού, μετά την Ανάληψή Του. Ο ιερός Χρυσόστομος τονίζει: **«Ει μη Πνεύμα παρήν, ουκ αν συνέστη η Εκκλησία».**

Χάρις στην παρουσία του Κυρίου Παρακλήτου βιώνουμε το μυστήριο της βασιλείας του Θεού και γευόμαστε τις σωτήριες δωρεές Του. **«Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνόντες, αύτη γαρ ημάς έσωσεν»** ψάλλουμε περί το τέλος της Θείας Λειτουργίας. Σε μας εναπόκειται να κλείνουμε το γόνυ της ψυχής μας, γόνυ λατρείας και προσκύνησης προς Αυτόν(Παράκλητον) και να του ζητήσουμε το φωτισμό της γνώσης και της ψυχής μας, για ψυχοσωματική κάθαρση.

Κλείνοντας την εργασία αυτή για τον Κύριο Παράκλητο θα ήθελα να προσθέσω και κάτι ακόμη. Η Εκκλησία στην εορτή της Πεντηκοστής έχει τη γενέθλια ημέρα Της και πανηγυρίζει το μεγάλο και σεβάσμιο μυστήριο, τη συμπλήρωση της ελπίδας, την προθεσμία της επαγγελίας, την **« επιδημία»**(ερχομός) του Αγίου Πνεύματος. Το βάπτισμα που ως χριστιανοί δεχτήκαμε, είναι η είσοδος στη ζωή της Εκκλησίας. Το Χρίσμα, που πήραμε την ημέρα της βάπτισής μας, είναι η προσωπική μας επιφοίτηση του Αγίου Παρακλήτου. Τις δωρεές αυτές καλούμαστε να ενεργοποιήσουμε με τον καθημερινό αγώνα μας προς τη θέωση, ώστε να ευτυχήσουμε και να χαρούμε τη ζωντανή παρουσία του Τριαδικού Θεού μέσα στις ψυχές μας.

Κοντάκιο της Πεντηκοστής

«Ότε καταβάς τας γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν έθνη ο Ύψιστος. Ότε του πυρός τα γλώσσας διένειμε, εις ενότητα πάντα εκέλεσε και συμφώνως δοξάζομεν το Πανάγιο Πνεύμα».

Σε ελεύθερη απόδοση: «Όταν κάποτε ο Θεός κατέβηκε(στη Βαβέλ) και δημιούργησε σύγχυση στις γλώσσες, διαχώρισε τους ανθρώπους σε έθνη. Όταν, όμως, ο Θεός μοίρασε τις πύρινες γλώσσες(το Άγιο Πνεύμα), προσκάλεσε όλους τους ανθρώπους σε ενότητα. Γι' αυτό όλοι δοξολογούμε το Πανάγιο Πνεύμα».